

bragte Lovforslag vilde have naaet at komme til Behandling i denne Samling, vilde det Natur- ligste have været at overgive de indkomne An- dragender til vedkommende Udvalg; men da der ikke er Udfigt dertil, har Udvalget, som sagt, foretrukket at henvise Andragenderne til Inden- rigsministeren. Jeg finder det overflødigt at gaa nærmere ind paa Indholdet af disse Andragender, saameget mere som de jo ere refererede i Be- tænkningen, og der ikke i Afstemningen her kan lægges noget Udtryk for Medlemmernes Stilling til de forskellige Spørgsmaal, som ville blive reiste under Behandlingen af en saadan Lov. — Med Hensyn til Andragendernes Indhold skal jeg kun gjøre opmærksom paa, at de jo dels gaa ud paa at udtale Usikkerheden af, at en Fiskerilov maatte blive fremmet, dels gaa ud paa at frem- sætte Ønsket om, hvorledes denne Lov maatte komme til at se ud, saaledes at der anbefales forskellige Foranstaltninger og Bestemmelser til Optagelse i Loven. Der staar ogsaa der, saa- ledes som man er vant til fra tidligere Andra- gender, Mening mod Mening, Ansæelse mod An- sæelse; men jeg mener, som sagt, at der ikke i en Henviisning af disse Andragender til Mini- steren behøver at ligge noget Udtryk for, hvorledes man vil komme til at stille sig til Sagen. Den Betydning, der fra Udvalgets Side ønskes tillagt Henviisningen, er kun, at den er et Udtryk for, at man her i Thinget har Interesse for Sagen og venter, at den ogsaa vil blive omfattet med Interesse fra den høitærede Indenrigsministers Side. — Indstillingen under Nr. 11 er ogsaa tiltraadt af hele Udvalget og gaar ud paa, at et Andragende fra samtlige — nemlig 37 — Snekastningspligtige i Baarse angaaende en Forandring i Lovgivningen om Snekastningen henvises til Indenrigsministeren. Saaledes som det vil ses af Betænkningen, gjøre disse Andragere opmærksom paa, at i Genhold til en Overretsdøm af 6te Juni forrige Aar har Besidderen af Hoved- gaarden Engelholm erklæret, at han, da han bor udenfor Kommunen, ikke for Fremtiden vil præ- ftere noget Snekastningsarbejde til den, og da der i Kommunen er en anden Gaard, hvis Eier kan komme ind under det Samme, vil derved af Cog- nets 293 Aar. Hartkorn de 26 blive aldeles fri for Snekastningspligten. De finde det uheldigt, at denne Byrde skal hvile saa meget tungere paa Kommunens Beboere, og ønske derfor, at der maa blive foretaget en Forandring i de herhenhørende Bestemmelser, eller at der i alt Fald maa ind- rømmes Andragerne fri Proces til at lade Sagen prøve ogsaa for en høiere Ret. Hele Udvalget er, som sagt, enigt om at anbefale, at denne Sag henvises til Indenrigsministerens Overveielse. — Indstillingen under Nr. 9 er anbefalet af et Flertal af Udvalget og gaar ud paa at foreslaa, at et Andragende fra Bestyrelsen for „Socialdemo- kratisk Forbund“ om en ny Ordning af Sund-

hedspleien i Danmark henvises til Indenrigsmini- steren. Dette Forslag maa dog ikke opfattes saa- ledes, som om Flertallet vilde anbefale de for- skjellige Forslag, der findes i det paagjældende Andragende, til at fremmes eller ophøies til Lov. Saaledes som det fremgaar af Betænkningens Nr. 22, er det kun for et enkelt Punkts Ved- kommende, at Indstillingen gjøres, nemlig at Hjælp, som ydes i Sygdomstilfælde, ikke bør med- føre nogen Indskrænkning i den Paagjældendes borgerlige og politiske Rettigheder. Søvrigt gaar Andragendet ud paa mange andre Ting: at der indrettes Sundhedsstationer, om jeg saa maa kalde det, at der etableres Læger, Jordemødre og Hospitaler rundt omkring i Landet, let tilgænge- lige og saaledes, at Enhver, der bliver syg og trænger til Hjælp, kan henvende sig der og be- gjøre Hjælp uden Betaling; endvidere, at Syge endogsaa skulde have Afgang til af Statskassen til faae Erstatning for den Tid, de under deres Sygdom have maattet være uden Arbejde, og flere Ting. Men det er, som sagt, kun for det nævnte enkelte Punkts Vedkommende, at Flertallet fore- slaar Sagen henvist til Indenrigsministeren, idet man er gaet ud fra, at det, der skulde have Indskyldelse paa, om en Mand skulde beholde sine borgerlige og politiske Rettigheder eller ei, ikke skulde være hans økonomiske Stilling, men det, der skulde være afgjørende i saa Henseende, skulde være den Paagjældendes Værdighed, og Grund- loven forudsætter jo ogsaa ved sine Bestemmelser om Valgretten til Folkethinget, at enhver i bor- gerlig Henseende hæderlig Mand er værdig til at have disse Rettigheder, og dette forekommer mig at være en meget helbig og naturlig Forudsæt- ning. Det er jo slet ikke afgjort, at en Mand, fordi han kommer i Xrang paa Grund af Syg- dom og derfor bliver nødt til at ty til offentlig Understøttelse, skulde være mindre værdig til at beholde sine borgerlige og politiske Rettigheder. Værdigheden behøver slet ikke at berøres af, at han uforskyldt er kommen i Xrang. For dette Punkts Vedkommende foreslaar derfor Flertallet dette Andragende henvis til Indenrigsministeren, og jeg skal anbefale denne Indstilling. — Af de Indstillinger, der ere under Forhandling, er kun Indstillingen under Nr. 2 tilbage, men den skal jeg afholde mig fra at udtale mig om, indtil jeg har hørt, hvad de ærede Forslagsstillere have at sige til dens Begrundelse.

Indenrigsministeren (Skeel): Med Hensyn til de Indstillinger, som angaa Fiskeriet og Fiskerisagen, skal jeg sige, at det forekommer mig, at der nu foreligger klare Beviser for, at denne Sag baade i Befolkningen og ogsaa her i Thinget har tildraget sig en saadan Opmærksomhed og vundet en saadan Interesse, at der nu kan være Haab om, at en Fiskerilov vil blive under- given en virkelig Behandling her. Under denne